

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

Średniookresowy przegląd szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego

P6_TA(2008)0122

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie średniookresowego przeglądu szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego (2007/2204(INI))

(2009/C 247 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając decyzję nr 1600/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 lipca 2002 r. ustanawiającą szósty wspólnotowy program działań w zakresie środowiska naturalnego ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 14 listopada 2006 r. w sprawie strategii tematycznej na rzecz ochrony i zachowania środowiska morskiego ⁽²⁾,
- uwzględniając stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 14 listopada 2006 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa w sprawie strategii morskiej) ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie strategii tematycznej w sprawie zrównoważonego wykorzystywania zasobów naturalnych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 26 września 2006 r. w sprawie strategii tematycznej w sprawie środowiska miejskiego ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie strategii tematycznej w dziedzinie ochrony gleby ⁽⁶⁾,
- uwzględniając stanowisko z dnia 14 listopada 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy dla ochrony gleby oraz zmieniającej dyrektywę 2004/35/WE ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 26 września 2006 r. w sprawie strategii tematycznej w sprawie zanieczyszczenia powietrza ⁽⁸⁾,
- uwzględniając stanowisko z dnia 26 września 2006 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie jakości powietrza atmosferycznego i w sprawie czystszej powietrza dla Europy ⁽⁹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 13 lutego 2007 r. Strategia tematyczna w sprawie recyklingu odpadów ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając stanowisko z dnia 13 lutego 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie odpadów ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając stanowisko z dnia 23 października 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej ramy wspólnotowego działania na rzecz osiągnięcia zrównoważonego stosowania pestycydów ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 242 z 10.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, str. 131.

⁽³⁾ Dz.U. C 314 E z 21.12.2006, str. 86.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 74 E z 20.3.2008, str. 660.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, str. 182.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0504.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0509.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, str. 176.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 306 E z 15.12.2006, str. 102.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, str. 168.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, str. 135.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0444.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

- uwzględniając rezolucję z dnia 24 października 2007 r. w sprawie strategii tematycznej w sprawie zrównoważonego stosowania pestycydów ⁽¹⁾,
  - uwzględniając stanowisko z dnia 23 października 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin ⁽²⁾,
  - uwzględniając art. 45 regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego, Komisji Rozwoju Regionalnego i Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A6-0074/2008),
- A. mając na uwadze, że Europa nie weszła jeszcze na drogę naprawę trwałego rozwoju,
- B. mając na uwadze, że Komisja przyznaje, iż nastąpił jedynie ograniczony postęp w podstawowej kwestii włączania aspektów ochrony środowiska do innych obszarów polityki oraz poprawy egzekwowania prawodawstwa Wspólnoty,
- C. mając na uwadze, że Komisja wskazuje na fakt, iż obecnie w wielu obszarach rośnie niekorzystny wpływ na środowisko: zwiększa się poziom emisji gazów cieplarnianych na świecie, rośnie tempo utraty różnorodności biologicznej, zanieczyszczenia wciąż mają poważny wpływ na zdrowie ludzi, w dalszym ciągu zwiększa się ilość odpadów wytwarzanych na obszarze UE, a nasze oddziaływanie na środowisko jest coraz większe; mając na uwadze, że rodzi to poważne pytania o przeciwnie do zamierzonych skutki innych ważnych dziedzin polityki UE,
- D. mając na uwadze, że dopóki aspekty ochrony środowiska nie zostaną w pełni włączone do wszystkich głównych obszarów polityki, dopóty mało prawdopodobne będzie osiągnięcie kiedykolwiek trwałego rozwoju,
- E. mając na uwadze, że czyste i zdrowe środowisko ma zasadnicze znaczenie dla dobrobytu i dobrych warunków społecznych,
- F. mając na uwadze, że dobrze opracowana polityka ochrony środowiska może również przyczynić się do osiągnięcia innych celów, na przykład do podnoszenia konkurencyjności, stymulowania wzrostu gospodarczego, sprzyjania tworzeniu miejsc pracy i innowacyjności oraz pobudzania postępu naukowego poprzez opracowywanie nowych, bezpiecznych technologii,
1. wyraża ubolewanie, że średniookresowy przegląd szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego opóźnił się prawie o rok, i ubolewa, że ogólnie rzecz biorąc Unia Europejska nie przestrzega harmonogramu wdrażania środków zaplanowanych w programie działań, wbrew twierdzeniom zawartym w przeglądzie średniookresowym przedstawionym przez Komisję; przypomina, że w przeciwieństwie do poprzedniego programu szósty program działań w zakresie środowiska naturalnego przyjęto w trybie współdecyzji zgodnie z art. 251 traktatu WE; wzywa UE, by dołożyła wszelkich starań o realizację celów uzgodnionych w szóstym programie działań w zakresie środowiska naturalnego, ponieważ ich nieosiągnięcie zaszkodzi wiarygodności UE, między innymi w oczach tych członków społeczeństwa, których niepokoi stan środowiska;
  2. zauważa, że zastosowanie strategii tematycznych jako nowych narzędzi proceduralnych podniosło znaczenie procedur prelegislacyjnych oraz stworzyło dodatkowe możliwości zaangażowania zainteresowanych stron, a także spowodowało bardziej strategiczne podejście do polityki legislacyjnej UE; ubolewa jednak, że strategie tematyczne wydłużyły proces opracowywania polityki w zakresie środowiska, opóźniając formułowanie konkretnych wniosków politycznych i przyjmowanie wynikających z nich środków;
  3. uważa, że przygotowując prawodawstwo należy uwzględnić znaczenie polityki ochrony środowiska dla przemysłu i fakt, iż zasadniczo jest ona wdrażana przez władze lokalne, oraz że we właściwych organach doradczych powinni być obecni przedstawiciele przemysłu, małych przedsiębiorstw i władz lokalnych i że ich głos powinien być przez te organy wysłuchany;
  4. uważa za sprawę zasadniczą wzmocnienie pozycji szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego jako środowiskowego aspektu strategii UE w zakresie trwałego rozwoju;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0467.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0445.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

5. uważa, że kompetencje w UE muszą zostać wyraźnie przyznane i określone, i zaznacza, że średnio-okresowy przegląd Komisji cechuje chaos i wewnętrzna niejednoznaczność co do kompetencji Komisji i państw członkowskich; zauważa, że zarówno granice ich kompetencji, jak i zakres ich odpowiedzialności muszą być jasno ustanowione i określone w celu zapewnienia dalszego wypełniania tych obowiązków;

6. zauważa, że strategie tematyczne nie są użyteczne, jeżeli zbiegają się w czasie z istotnymi przedsięwzięciami legislacyjnymi – są one użyteczne bądź przed powstaniem właściwego aktu legislacyjnego, bądź jako samodzielne dokumenty;

7. podkreśla bezpośredni związek między stanem środowiska człowieka a stanem zdrowia ludzi; wzywa Komisję, by w celu wdrożenia podejścia „zdrowie we wszystkich dziedzinach polityki” przeprowadziła badania wskazujące na związki przyczynowo-skutkowe między zmianą jakości środowiska a zmianą stanu zdrowia ludzi;

Strategie tematyczne

8. uważa, że UE działała konsekwentnie, dążąc do osiągnięcia celów „dyplomacji na rzecz klimatu”, określonych w szóstym programie działań w zakresie środowiska naturalnego; przypomina jednak, że UE nie zdołała wypełnić wszystkich zobowiązań dotyczących celów i działań priorytetowych zmierzających do powstrzymania zmian klimatycznych; wyraża głębokie zaniepokojenie wzrostem poziomu emisji ze środków transportu oraz powolnym działaniem środków zastosowanych w dążeniu do poprawy wydajności energetycznej; przypomina Komisji o opublikowaniu komunikatu w sprawie ilościowych celów środowiskowych dla zrównoważonego systemu transportu; oczekuje, że państwa członkowskie osiągną do 2012 r. ustalone w protokole z Kioto krajowe cele dotyczące redukcji emisji gazów cieplarnianych;

9. ubolewa, że cel, jakim jest powstrzymanie spadku różnorodności biologicznej do 2010 r., prawdopodobnie nie zostanie osiągnięty i że zaproponowane strategie ochrony środowiska morskiego i gleby nie przyniosą do 2012 r. konkretnych wyników dla środowiska; zauważa potrzebę wzmocnienia wysiłków na rzecz włączenia kwestii różnorodności biologicznej do innych dziedzin polityki; zwraca uwagę na konieczność odpowiedniego finansowania sieci Natura 2000 i innych ściśle powiązanych celów priorytetowych;

10. uważa, że w odniesieniu do chemikaliów rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) oraz utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów⁽¹⁾ stanowi postęp w ograniczaniu zagrożeń dla ludzi i dla środowiska, ale należy jeszcze wykazać, że rzeczywistość będzie je ograniczać w znacznym stopniu, i ubolewa, że rozporządzenie to nie pod wszystkimi względami jest zgodne z celami uzgodnionymi w szóstym programie działań w zakresie środowiska naturalnego; ubolewa, że strategia tematyczna dotycząca zrównoważonego stosowania pestycydów poważnie się opóźniła oraz że środki podjęte w celu poprawy jakości powietrza i środowiska miejskiego oraz w celu ograniczenia hałasu zdecydowanie nie wystarczają do realizacji celów programu działań w zakresie środowiska naturalnego; wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia wniosku w sprawie przeglądu dyrektywy w sprawie krajowych poziomów emisji⁽²⁾; jest zdania, że należy zapewnić pełne egzekwowanie dyrektywy w sprawie hałasu w środowisku⁽³⁾;

11. zważywszy, że jakość powietrza w pomieszczeniach ma wpływ na zdrowie, wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania prac Światowej Organizacji Zdrowia dotyczących jakości powietrza w pomieszczeniach i zwraca się do Komisji o jak najszybsze przedstawienie konkretnych środków legislacyjnych dotyczących jakości powietrza w pomieszczeniach;

12. nie zauważa poważnych braków w szczegółowych celach ochrony wód ustalonych w szóstym programie działań w zakresie środowiska naturalnego; wzywa jednak Komisję do zapewnienia pełnego wdrożenia ramowej dyrektywy wodnej⁽⁴⁾ i do przeprowadzenia ponownej oceny włączenia zobowiązań UE w zakresie ochrony wód do innych dziedzin polityki; wzywa ponadto Komisję, by jak najszybciej przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zmniejszenia ładunku fosforu w rolnictwie i w detergentach zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, str. 1, rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1354/2007 (Dz.U. L 304 z 22.11.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza (Dz.U. L 309 z 27.11.2001, str. 22).

⁽³⁾ Dz.U. L 189 z 18.7.2002, str. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, str. 1. Dyrektywa zmieniona ostatnio dyrektywą 2008/32/WE (Dz.U. L 81 z 20.3.2008, str. 60).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 104 z 8.4.2004, str. 1.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

13. uważa, że konieczna jest nowa polityka wodna, skoncentrowana na oszczędzaniu i zrównoważonym zarządzaniu zasobami wodnymi;

14. ubolewa, że w strategiach tematycznych dotyczących zasobów naturalnych i odpadów złagodzone cele szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego; wyraża ubolewanie, że na szczęblu UE nie określono konkretnych celów dotyczących oddzielenia wzrostu gospodarczego od zużycia zasobów poprzez przestawienie się na trwały model produkcji i konsumpcji; zgadza się, że potrzebne są dalsze działania w zakresie odpadów organicznych, aby w większym stopniu zachęcić do odchodzenia od składowania odpadów i zapewnić stosowanie najlepszych opcji obróbki, łagodzących zmiany klimatyczne; ponadto zachęca do wspierania przyjaznych dla środowiska form gospodarowania odpadami i środków zastrzegających konsekwencje ponoszone za składowanie odpadów zanieczyszczających środowisko;

15. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia wszelkich środków umożliwiających racjonalne i efektywne wykorzystywanie zasobów naturalnych bez stwarzania zagrożenia dla bioróżnorodności;

Wdrażanie i egzekwowanie obowiązujących przepisów

16. przypomina o wysoce priorytetowym charakterze pełnego i prawidłowego wdrażania obowiązujących przepisów i wyraża opinię, że wiążące przepisy nadal są fundamentalne dla sprostania wyzwaniom, jakie stawia przed nami ochrona środowiska; wzywa Komisję, by nasiliła swoje działania w charakterze strażniczki traktatu; dlatego też zwraca się również do organów władzy budżetowej UE o zapewnienie Komisji wszelkich zasobów finansowych i ludzkich niezbędnych do zapewnienia prowadzenia we wszystkich państwach członkowskich jak najskuteczniejszego monitorowania wdrażania i egzekwowania obowiązującego prawodawstwa;

17. podkreśla potrzebę skutecznego i trafnego wdrażania prawodawstwa Wspólnoty w zakresie środowiska naturalnego i zaleca przyjęcie szczególnych środków pomocowych na rzecz regionów napotykaających trudności we wdrażaniu tego aspektu dorobku wspólnotowego; zachęca władze państw członkowskich do opracowania strategii transpozycji w celu jasnego określenia ról i obowiązków władz krajowych, regionalnych i lokalnych w prawidłowym transponowaniu i wdrażaniu prawa Wspólnoty w zakresie środowiska naturalnego;

18. wyraża jednak zaniepokojenie sugestiami różnych podmiotów, zgodnie z którymi wspólne przepisy należy zredukować i osłabić, a nawet zastąpić dobrowolnymi porozumieniami lub innymi niewiążącymi środkami; dlatego też ponownie stwierdza, że lepsze stanowienie prawa powinno się koncentrować na jednoznacznych i przejrzystych zasadach i normach, opartych na prawodawstwie powiązanych z ustalonymi celami, a także na ich lepszym egzekwowaniu;

19. pochwała wnioski Komisji dotyczące bardziej zdecydowanego egzekwowania przepisów w zakresie ochrony środowiska na szczęblu krajowym poprzez poprawę dostępu do wymiaru sprawiedliwości i ujednoczone stosowanie sankcji prawnych; zauważa, że zapobiegawcze aspekty sankcji prawnych przyczyniają się do lepszego egzekwowania prawa i do ochrony środowiska;

20. apeluje ponadto, by politykę UE w zakresie środowiska naturalnego opracowywano i poddawano przeglądowi z myślą o silniejszym akcentowaniu opisu celów, a nie środków, dając państwom członkowskim i rolnikom swobodę wyszukiwania najskuteczniejszych i najwydajniejszych sposobów osiągnięcia pożądaných celów;

Środowisko przyrodnicze, różnorodność biologiczna i zmiany klimatyczne

21. uważa, że Komisja powinna zapewnić pełne wdrożenie dyrektywy ptasiej i dyrektywy siedliskowej; z uwzględnieniem zasady pomocniczości zaleca przyjęcie środków podatkowych mających na celu wspieranie najlepszych wzorców i zniechęcanie do prowadzenia zanieczyszczającej działalności;

22. zwraca jednak uwagę Komisji na fakt, że perspektywa poniesienia konsekwencji karnych nie we wszystkich przypadkach wystarcza do zapobiegania zachowaniom nielegalnym, a zarazem zanieczyszczającym środowisko; dlatego też podkreśla znaczenie stosowania sankcji karnych *post factum*, zwłaszcza za nielegalny zrzut niebezpiecznych odpadów na terytorium innych krajów;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

Zachęty na rzecz ochrony środowiska i reforma systemu dotacji szkodliwych dla środowiska

23. z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę Komisji na temat stosowania instrumentów działających na zasadach rynkowych do celów polityki w dziedzinie ochrony środowiska i w dziedzinach powiązanych; jest przekonany o konieczności szerszego stosowania instrumentów działających na zasadach rynkowych, uwzględniających skutki środowiskowe wszelkich procesów produkcyjnych i dystrybucyjnych oraz modeli konsumpcji;

24. jest zdania, że system handlu emisjami w UE nie przyniósł dotychczas ograniczenia emisji CO₂ z powodu zbyt wysokich przydziałów uprawnień do emisji; zauważa, że UE zobowiązała się, iż do 2020 r. ograniczy emisję gazów cieplarnianych o co najmniej 20 % w stosunku do poziomów z 1990 r.; nalega, by system handlu emisjami w UE na okres po 2012 r. obejmował wystarczająco rygorystyczny pułap, kompletny system aukcji oraz ilościowy i jakościowy limit korzystania z jednostek poświadczonych redukcji emisji (CER) i z jednostek redukcji emisji (ERU);

25. zauważa jednak, że rola opłat środowiskowych jest wciąż skromna i nie wykazuje tendencji wzrostowej; wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmożenia wysiłków na rzecz reformy opłat ekologicznych, w tym do stopniowego przenoszenia obciążeń podatkowych z podatków mających negatywny wpływ na poziom dobrobytu (np. opodatkowanie pracy) na podatki mające pozytywny wpływ na poziom dobrobytu (np. opodatkowanie działalności szkodliwej dla środowiska, takiej jak zużycie zasobów lub zanieczyszczenie); zauważa, że pomimo wymogu jednogłośności w dziedzinie podatków traktaty dają jednak możliwość ściślejszej współpracy, i zwraca uwagę na istnienie otwartej metody koordynacji;

26. dostrzega impuls nadany znoszeniu dotacji szkodliwych dla środowiska; uważa jednak za niedopuszczalne, że w najbliższej przyszłości nie są spodziewane konkretne działania na rzecz reformy dotacji szkodliwych dla środowiska, i w związku z tym wzywa Komisję do przedstawienia konkretnych wniosków do końca 2008 r. w celu stopniowego wycofania w ciągu najbliższych pięciu lat wszelkich dotacji szkodliwych dla środowiska;

Włączenie polityki środowiskowej do innych dziedzin polityki, współpraca międzynarodowa i zachęty dla innowacyjności

27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do silniejszego i spójniejszego wspierania włączania polityki środowiskowej w całość procesu tworzenia polityki UE; w celu wdrożenia głoszonego przez Unię Europejską podejścia „zdrowie we wszystkich dziedzinach polityki” wzywa do włączenia aspektów ochrony środowiska i zdrowia do głównego nurtu wszystkich dziedzin polityki, a także do włączenia w te działania regionów i miast; ubolewa nad niewłączeniem tych aspektów zarówno w różne ramy prawne dotyczące środowiska oraz w przygotowania do tworzenia nowych przepisów, jak i do przepisów, których główne cele nie dotyczą ochrony środowiska;

28. uważa, że aby osiągnąć konkretne wyniki w procesie włączania problematyki środowiska do innych sektorów gospodarki, trzeba opracować wiążące cele i harmonogramy branżowe; podkreśla zarazem odpowiedzialność podmiotów gospodarczych w poszczególnych sektorach przemysłu za osiąganie długoterminowych rezultatów w zakresie polityki dotyczącej klimatu i polityki energetycznej;

29. podkreśla podstawowy związek między skuteczną polityką w zakresie środowiska naturalnego a poprawą jakości życia i w związku z tym kładzie nacisk na znaczenie wymiaru regionalnego dla wdrażania szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego, a zwłaszcza dla działań dotyczących łagodzenia zmian klimatu i dostosowywania się do nich; podkreśla znaczenie kampanii podnoszących społeczną świadomość celów szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego i procesu wdrażania;

30. zwraca uwagę na konieczność uwzględniania programu Natura 2000 w planach rozwoju regionalnego, aby pogodzić zasadę ochrony różnorodności biologicznej Europy z rozwojem i poprawą jakości życia; uważa, że w tym zakresie potrzebne są szeroko zakrojone działania informacyjne oraz propagowanie dobrych wzorców, aby pokazać, jak można godzić te na pozór sprzeczne cele;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

31. podkreśla konieczność lepszej koordynacji sieci podmiotów regionalnych i lokalnych w celu rozpowszechniania i wdrażania najlepszych wzorców w słabiej rozwiniętych regionach; popiera wspieranie współpracy transgranicznej w zakresie środowiska naturalnego, zarówno wśród państw członkowskich, jak i z krajami i regionami sąsiadującymi z Unią Europejską, na przykład z regionami Morza Czarnego, Bałtyckiego i Śródziemnego, zwłaszcza w celu zapobiegania zanieczyszczeniom transgranicznym;

32. wyraża zaniepokojenie wynikami różnych niezależnych badań ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾, według których dyrekcje generalne Komisji nie w pełni stosują jej wytyczne dotyczące ocen wpływu, nacisk położono na ocenę i ilościowe określenie skutków gospodarczych kosztem skutków środowiskowych, społecznych i międzynarodowych, koszty legislacyjne podlegają ocenie w dużo większym stopniu niż korzyści, a zagadnienia krótkoterminowe przyćmiły zagadnienia długoterminowe; uważa, że tego rodzaju niewyważone oceny wpływu przynoszą skutki odwrotne do oczekiwanych, jeśli chodzi o samą politykę ochrony środowiska oraz o jej włączanie w inne dziedziny polityki UE; wzywa Komisję do podjęcia działań zmierzających do usunięcia tych utrzymujących się braków;

33. pochwała zdecydowane zaangażowanie Komisji na rzecz wzmocnienia międzynarodowego aspektu polityki ochrony środowiska; uważa za niezbędne zapewnienie włączenia polityki ochrony środowiska do wszystkich działań zewnętrznych UE, a także poprawę gospodarowania środowiskiem na szczeblu międzynarodowym; zachęca Komisję i państwa członkowskie do dalszego wspierania ambitnej polityki i wymogów w zakresie ochrony środowiska, na przykład poprzez wspieranie transferu technologii oraz wymiany najlepszych wzorców z krajami rozwijającymi się;

34. podkreśla, że należy bardziej intensywnie i spójnie wspierać „diplomację na rzecz klimatu” w stosunkach handlowych UE z krajami, które nie są związane wielostronnymi porozumieniami na rzecz ochrony środowiska naturalnego, na przykład ze Stanami Zjednoczonymi, Chinami czy Indiami, które z różnych powodów nie wdrażają postanowień protokołu z Kioto; wzywa również Komisję do wspierania krajów rozwijających się we wdrażaniu trwałych i skutecznych technologii poprzez wszystkie dostępne mechanizmy;

35. zaleca dodanie do WTO klauzuli trwałości, określającej zasady polityki w zakresie środowiska naturalnego, takie jak zasada ostrożności czy zasada „zanieczyszczający płaci”, w oparciu o które można dokonywać oceny środków handlowych, w celu zagwarantowania, że zasady rządzące handlem nie będą szkodzić ochronie środowiska, a uregulowania dotyczące środowiska nie będą wykorzystywane do działań protekcyjnych;

36. wzywa Radę i Komisję do wykorzystywania dwustronnych i regionalnych negocjacji handlowych w celu podejmowania kwestii zobowiązań handlowych przynoszących bezpośrednie korzyści środowisku, takich jak pobudzanie handlu towarami i usługami przyczyniającymi się do zrównoważonego rozwoju oraz zobowiązanie do skutecznego wdrażania wielostronnych porozumień dotyczących środowiska; uważa, że zarówno w ramach tych negocjacji, jak i poza nimi UE i państwa członkowskie powinny wzmocnić dialog z krajami wschodzącymi, aby rozmowy w dziedzinach stanowiących przedmiot troski obu stron, takich jak zmiany klimatu, zarządzanie odpadami czy nielegalne wycięcie lasów, prowadziły do wdrażania wspólnych programów; popiera projekt Komisji dotyczący ustanowienia we wszystkich porozumieniach handlowych forum trwałego rozwoju, otwartego na udział społeczeństwa obywatelskiego i w zdecydowany sposób zorientowanego na zagadnienia związane z klimatem, oraz wzywa do włączenia tego projektu do toczących się obecnie negocjacji;

37. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania bardziej pragmatycznego i horyzontalnego wykorzystywania innowacji i nowych technologii we wszystkich działaniach politycznych UE, by elementy te odgrywały centralną rolę we wzmocnianiu ochrony środowiska; podkreśla potrzebę bezzwłocznego wprowadzenia w UE podejścia „top runner” („równanie w górę”), ambitniejszego instrumentu bieżącego doskonalenia modeli produkcji i konsumpcji, w celu zapewnienia, że w przyszłości wszystkie produkty rynkowe w UE będą projektowane, produkowane i stosowane zgodnie z kryteriami trwałego rozwoju;

38. przypomina, że inwestowanie w innowacyjne, przyjazne dla środowiska naturalnego technologie, a także w projekty ekologiczne, efektywne wykorzystanie energii przez odbiorców końcowych i energooszczędne budynki, chociaż w krótkiej perspektywie powoduje wysokie koszty, jest jednak bardzo korzystne w długiej perspektywie, dlatego też podkreśla, że regiony powinny zachęcać przedsiębiorstwa do wyciągania pełnych korzyści z takich inwestycji;

(1) Impact Assessment of European Commission Policies: Achievements and Prospects (Ocena wpływu polityki Komisji Europejskiej: osiągnięcia i perspektywy), European Environment and Sustainable Development Advisory Councils (Europejskie komitety doradcze ds. środowiska i trwałego rozwoju), kwiecień 2006.

(2) Getting Proportions Right – How far should EU impact assessments go? (Przywrócić odpowiednie proporcje – Jak daleko powinny iść oceny wpływu w UE?), Institut for Miljøvurdering, kwiecień 2006.

(3) For Better or for Worse? The EU's 'Better Regulation' Agenda and the Environment (Na dobre czy na złe? Kalendarz „lepszego stanowienia prawa” UE a polityka ochrony środowiska), Institute for European Environmental Policy (Instytut Europejskiej Polityki Ochrony Środowiska), listopad 2005.

(4) Sustainable Development in the European Commission's integrated impact assessments for 2003 (Trwały rozwój w zintegrowanych ocenach wpływu Komisji Europejskiej za 2003 r.), Institute for European Environmental Policy (Instytut Europejskiej Polityki Ochrony Środowiska), kwiecień 2004.

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

39. zachęca Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia rzeczywiście ekologicznych zasad udzielania zamówień publicznych w celu wspierania innowacyjności oraz zrównoważonych modeli konsumpcji i produkcji;

40. wzywa Komisję, aby wspierała władze krajowe, regionalne i lokalne we wspólnym udzielaniu zrównoważonych zamówień, zapewniając jasne ramy ułatwiające definiowanie wymiernych celów i kryteriów jakości;

41. wzywa Komisję do zwiększenia wysiłków na rzecz realizacji celu dotyczącego produkcji 20 % energii ze źródeł odnawialnych i zużycia biopaliw na poziomie 10 % pamiętając o tym, że uprawy energetyczne nie mogą stanowić zagrożenia dla zaopatrzenia w żywność w Europie i poza nią; podkreśla, że w opracowywanym obecnie mechanizmie zrównoważonego rozwoju należy zastosować jak najbardziej rygorystyczne kryteria zrównoważonego rozwoju do biopaliw;

42. podkreśla, że rolnictwo w UE coraz bardziej nastawia się na produkcję bezpiecznej i dobrej jakości żywności, co przyczyni się do ochrony zdrowia obywateli UE;

43. zachęca państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do optymalnego wykorzystywania nowych możliwości inwestycyjnych powstałych dzięki funduszom strukturalnym i programom nowej europejskiej polityki sąsiedztwa oraz do zapewnienia, że ich programy operacyjne i projekty wspierane z funduszy strukturalnych przyczyniają się do lepszego wdrażania prawodawstwa Wspólnoty w zakresie środowiska naturalnego oraz do długoterminowego celu, jakim jest trwały rozwój w całej UE, z zachowaniem spójności z pozostałymi priorytetami tematycznymi;

44. uważa za sprawę zasadniczą doskonalenie stosowania zasady substytucji, uwzględniającej dostępność, korzyści i koszty produktów zastępczych; zauważa, że należy również uwzględnić procesy projektowania produkcji i wykorzystania umożliwiające zastosowanie produktów, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzkiego i środowiska lub stanowią mniejsze zagrożenie;

Zasady lepszego stanowienia prawa w polityce ochrony środowiska

45. zauważa, że jeśli celem jest rzeczywiście lepsze stanowienie prawa, to należy dokonać przeglądu nakładających się na siebie przepisów prawnych, gdyż powodują one obciążenie biurokratyczne i osłabiają konkurencyjność;

46. uważa, że filozofia procesu przeglądu jest pozbawiona krytycyzmu i nie obejmuje analizy przyczyn i podstaw opóźnień; uważa, że w przyszłości prawidłowe działania będzie można podejmować tylko analizując i rozważając powody opóźnień;

47. zauważa, że jeżeli naprawdę chcemy poprawić metodologię tworzenia prawodawstwa i opracować wykonalne przepisy, łatwe do zastosowania przez właściwe organy, przedsiębiorstwa i obywateli, to bezwzględnie niezbędne jest rozszerzenie wzajemnych relacji między instytucjami i organami Wspólnoty a społeczeństwem obywatelskim w celu odpowiadania na jego wnioski oraz uwzględniania decyzji i opinii regionów, władz miejskich, zainteresowanych sektorów przemysłu i związanych z nimi stowarzyszeń; podkreśla również, że trzeba uwzględnić krótkoterminowe koszty i potrzebę przekształcenia istniejącej infrastruktury;

Torowanie drogi zmianom w zachowaniach

48. zauważa potrzebę nowych sposobów mierzenia dobrobytu, opartych na realistycznych wartościach usług ekologicznych; jest zdania, że sam PKB nie odzwierciedla wszystkich aspektów i potrzeb nowoczesnego społeczeństwa, w związku z czym nie jest już odpowiednim narzędziem mierzenia dobrobytu i rozwoju; zachęca UE do dalszego opracowywania i wykorzystywania w polityce nowego wskaźnika, uwzględniającego negatywny wpływ postępu gospodarczego na środowisko i zdrowie oraz przyczyniającego się do wysiłków na rzecz oddzielenia wzrostu gospodarczego od wywierania wpływu na środowisko; uważa, że taki nowy wskaźnik powinien wspierać rozwój zintegrowanego społeczeństwa i nadawać impuls lepszemu włączaniu problematyki środowiska do innych działań politycznych;

49. wzywa Komisję do traktowania ochrony zdrowia ludzi jak kwestii najwyższej wagi wśród priorytetów ochrony środowiska;

Czwartek, 10 kwietnia 2008 r.

50. uważa, że Unia Europejska powinna odgrywać pierwszoplanową rolę w opracowywaniu opcji politycznych, które utorują drogę radykalnym zmianom w zachowaniach w odniesieniu do modeli produkcji i konsumpcji;
51. podkreśla znaczenie wspierania konsumentów w kształtowaniu świadomych zachowań, które – idąc dalej niż państwowe ramy prawne – mogą mieć pozytywny wpływ na zakres i siłę zaangażowania podmiotów rynkowych w sprawy ochrony środowiska;
52. uważa, że priorytetowo traktować należy odpowiednie informowanie obywateli; zdecydowanie popiera opracowanie jasnego i zrozumiałego systemu etykietowania, ponieważ w znacznej mierze pomoże on konsumentom w „dokonywaniu prawidłowych wyborów”;
53. nalega na przeprowadzenie całościowej oceny wyników szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego, zanim zostanie sfinalizowany wniosek w sprawie siódmego programu działań w zakresie środowiska naturalnego;
54. uważa, że końcowy przegląd szóstego programu działań w zakresie środowiska naturalnego powinien być przeprowadzony przez niezależny od Komisji organ zewnętrzny;

*

* *

55. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

Przemysł kulturowy w Europie

P6_TA(2008)0123

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 2008 r. w sprawie przemysłu kulturalnego w Europie (2007/2153(INI))

(2009/C 247 E/06)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 151 Traktatu WE,
- uwzględniając Konwencję Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Oświaty, Nauki i Kultury (UNESCO) w sprawie ochrony i promowania różnorodności form ekspresji kulturalnej z 2005 r.,
- uwzględniając wnioski Rady z dnia 13 i 14 listopada 2006 r. i z dnia 24 i 25 maja 2007 r., w szczególności w sprawie wkładu przemysłu związanego z kulturą i kreatywnością w realizację celów strategii lizbońskiej, a także oraz rezolucję Rady z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie europejskiego programu działań na rzecz kultury,
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy 2007/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającej dyrektywę Rady 89/552/EWG w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Rady nr 2006/515/WE z dnia 18 maja 2006 r. dotyczącą zawarcia porozumienia w sprawie ochrony i promowania różnorodności form ekspresji kulturalnej⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący europejskiej agendy kultury w dobie globalizacji świata (COM(2007)0242), a także dokument roboczy służb Komisji towarzyszący temu komunikatowi (SEC(2007)0570),

⁽¹⁾ Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 27.

⁽²⁾ Dz.U. L 201 z 25.7.2006, s. 15.